

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 15. Concilium Aurelianense IV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

Sæculum VI.

A. C. 543.

§. XV.

Concilium Aurelianense quartum.

to. 5. p. 380.

Sup. lib.
XXVIII.

§. 51.

Beda de
temp. rat.

c. 49.

c. 2.

Cyprianus Episcopus Teloniensis interfuerat Concilio Aurelianensi quarto, quod annis tribus post Concilium Superius Basilio Consule Indictione quarta id est anno 541. celebratum. In hac Synodo triginta & octo Canones conditi sunt. In primo præcipitur, ut Dies Paschalis secundum Tabulam Victorii celebraretur; eam Episcopus singulis annis in Festo Epiphaniæ populo denunciaret, & si quod dubium suboriatur, Metropolitanæ Sacram Sedem consulant. Nihilominus post non multum temporis Victor Capuanus demonstravit, Victorium in computandis annis errasse. Omnes Episcopi curent Quadragesimam æqualiter observari. Non in uno loco prius quam in alio jejunare incipiant. Nec jejunium Sabbatinum tollatur. Inde conjectura est, aliquos consuetudinem Græcorum secutos, Sabato

läßt unsern Uebersetzer noch nicht. Hier haben wir eine kurze, deren letztere Worte sind: theils auch sein Testamentum (des Cæsarius) das von verschiedenen Papistischen Gelehrten aufgesetzt worden. Wenn es keine Papistische Gelehrte gäbe, was würde dieser Lutherische Halbgelehrte zu übersetzen gehabt haben? Obwohl er mit dieser Arbeit das trockene Brod nicht verdienet.

bato non jejunasse, & Quadragesimæ die Sæculum VI.
 Lunæ post Dominicam Quinquagesimæ A. C. 543.
 initium dedisse. Episcopus in illa Eccle-
 sia, cujus Regimen ipsi destinatur, aut c. 5.
 saltem præsentē Metropolitā, & in illa
 Provincia, ordinetur. Nobiles in Ora- c. 7.
 toriis Prædiorum suorum non alios Cle-
 ricos, quam ab Episcopo approbatos, con- c. 26.
 stituant, nec eos prohibeant illa Ministe-
 ria Ecclesiæ præstare, quæ debent. Qui
 in fundis suis Parochiam fundare volue-
 rit, sufficientes Reditus & Clericos, qui
 ministrent, suppeditet. Ecce iterum Ju-
 ris Patronatus originem. Plures Cano-
 nes in hoc Concilio conditi, quibus pro- c. 14. 19.
 hibetur Laicis, ne Bona Ecclesiæ donata c. 11. 18. 25.
 rapiant, & Clericis, ne illa alienent. 34. 35. 36.
 Unde inferendum, illos abusus fuisse fre-
 quentes. Servi Ecclesiarum, aut Episcopo-
 rum non rapiant, nec captivos sibi subji- c. 23.
 ciant, cum Domini illorum soleant capti-
 vos redimere. Salva esse jura Asyli ju- c. 21.
 bentur; sed non sint Refugium Servis
 Matrimonia illegitima contrahentibus. c. 24.
 Judicibus prohibetur, ne Clericis onera
 publica, præsertim tutelam, Episcopis, c. 13.
 Presbyteris & Diaconis imponant. Ju- c. 20.
 dices Sæculares non cognoscant de Cau-
 sis Clericorum etiam contra Laicos, nec
 ullam Jurisdictionem sine data Episcopi
 vel Præpositi facultate in eos exerceant.
 E contra Clerici, si a Præposito suo Eccle- Canones.
 siastico

Rr 5

siafico

Sæculum VI. siastico citentur, optima fide & sine o-
 A. C. 543. mni fraude respondeant.

c. 12.

Si qui Episcopi in aliqua Cauſa tem-
 porali diſſentiant, a Conſratribus per lit-
 teras moneantur, ut tranſigant, vel Ar-
 bitros ſibi deligant. Si lis ultra annum
 protracta fuerit, ille, cujus culpa id fit,
 Communionem Conſratrum priuetur. (*)

Disciplina iſtorum Canonum a Disci-
 plina Eccleſiarum Orientalium, quam in
 Legibus Juſtiniani obſervavimus, non
 multum abhorret.

c. 15. 16.

Prohibentur ea omnia, quæ de veteri
 Idololatria reſtabant, qualia ſunt, Carnes
 immolatas manducare, aut jurare per

c. 28.

caput quorundam brutorum. Homici-
 da, qui Vindictam publicam effugerit,
 nihilominus Pœnitentiam ſubire jubea-
 tur.

Hos Canones ſua ſubſcriptione con-
 firmarunt Episcopi præſentes triginta o-
 cto, & nomine abſentium Presbyteri un-
 decim & unus Abbas, nempe, Amphi-
 lochus Amelii Episcopi Pariſienſis Lega-
 tus. Hi Episcopi ex omnibus tribus
 Franciæ Regnis, & omnibus Galliarum
 Provinciis, excepta Narbonenſi prima,
 quam Gothi adhucdum tenebant, con-
 gregati

(*) Exemplum Excommunicationis, quæ a
 parte Eccleſiæ, & non a tota ſeparabat. Saltem
 ſic videtur.

gregati erant. Aderant in hoc Concilio Episcopi ex quinque Provinciis Lugdunensibus, duabus Viennensibus, tribus Aquitanicis, ex Alpibus Græcis, ex Alpibus maritimis, secunda Narbonensi. Præerat Leontius Burdegalensis, quem tres alii Metropolitæ, Aspasius Augustanus Aufcionensis, Flavius Rothomagensis, Injurius Turonensis sequebantur. Episcopi ceteris magis noti fuere S. Gallus Claromontanus, S. Dalmatius Segedunensis, quem Charitas in pauperes, abstinencia, & assiduum orationis studium, commendabant, S. Eleutherius Antissiodorensis, S. Innocentius Cenomanensis, S. Agricola Catalaunensis, & S. Firminus Ucetienensis. S. Arcadius Archiepiscopus Bituricensis, Mandatarium misit; ipse enim decumbebat morbo, ex quo obiit prima Aug. ejusdem anni 541. Ei successit Desiderius cognomento Theodulus. Marcus Episcopus Aurelianensis subscripsit ultimus.

§. XVI.

Episcopatus Melodunensis.

Sanctus Leo Archiepiscopus Senonensis huic Concilio non interfuit, quod Regis Childeberti Gratia, dum Ecclesiæ suæ jura propugnat, excidisset. Civitas Senonensis in Regno Theodeberti sita erat, & Melodunensis in Regno Childeberti, qui

Sæculum VI.

A.C. 543.